Lietas arhīva Nr. K39-0015-18/23
ECLI:LV:VRT:2018:0327.11280034815.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2018. gada 27. martā

Vidzemes rajona tiesas
tiesnese A. Sīmane
ar tiesas sēdes sekretāri B.Koreņko,
piedaloties prokurorei G.Sūrumai,
zvērinātam advokātam V.Matvejevam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Valmierā, Garā ielā 5, krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās) un kuras pārziņā tā atradusies.

/pers. A/, kurš no 2014. gada jūlija dzīvoja kopā ar /pers. B//viņai piederošajā īpašumā /adrese/ un kuram kopdzīves laikā bija uzticēts kopīgi lietot un kopīgi pārzināt nekustamajā īpašumā esošo,/pers. B/ piederošo, mantu, laika posmā no 2015. gada 12. jūlija līdz 2015. gada 17. jūlijam, izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, pārtraucot attiecības un kopdzīvi ar /pers. B/, piesavinājās /pers. B/ piederošo portatīvo datoru Samsung RV508-A01 EUR 412,49 vērtībā, kas līdz tam glabājās sekcijā īpašuma "/adrese/" dzīvojamās mājas istabā.

Tādējādi /pers. A//pers. B/ nodarīja materiālu kaitējumu EUR 412,49 apmērā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanas laikā /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina, paskaidrojot, ka /pers. B/ datoru paprasījis maija sākumā vai vidū aizvest uz Rīgu uz remontu. /pers. B/ atļāvusi un aizvedusi viņu ar mantām un datoru ar savu mašīnu līdz autobusa pieturai. /pers. B/zinājusi un redzējusi, ka datora lādētāja kontakts ir sabojājies, tāpēc arī pati teikusi, ka dators ir jāsataisa, bet nesaremontējis, jo meistars bijis aizbraucis uz ārzemēm. Datoru aizvedis pie /pers. F/, kura datoru redzējusi, tas glabājies blakus /pers. F/ datoram virtuvē uz palodzes. /pers. F/ par datoru samelojis, sakot, ka tas ir māsas dators, nevarējis teikt, ka tas ir /pers. B/. Paralēli ar /pers. F/ dzīvojis no decembra līdz jūnijam 2014.- 2015.gadā. Pie /pers. F/ izmantojis viņas datoru. Ar /pers. B/ kopdzīvi beidzis jūlija sākumā vai beigās, /pers. B/izsaukusi pašvaldības policiju. Bijusi nakts un policijai palūdzis palikt līdz rītam pie /pers. B/ otrajā stāvā. No rīta /pers. B/ aizvedusi viņu pie māsas, pats bijis salicis savas mantas, arī pusmēteli un lādētāju. Kamēr ienesis daļu mantu pie māsas dzīvoklī un atgriezies, tikmēr /pers. B/ jau aizbraukusi un pārējās viņa mantas bijušas izmestas uz ielas. No mantām bijis izņemts pusmētelis un lādētājs, tad arī zvanījis /pers. B/ un teicis, kamēr viņa neatdos viņa mantas, tikmēr neatdos datoru. Lai gan naktī policijas klātbūtnē /pers. B/ viņam prasījusi, kad atdos datoru, uz ko atbildējis, kad saņems bezdarbnieka pabalstu, tad arī aizbrauks pēc datora.

Tiesu debatēs /pers. A/ aizstāvis, zvērināts advokāts Viktors Matvejevs lūdza /pers. A/ attaisnot viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, norādot, ka sava aizstāvamā rīcībā ar cietušo saskatot civiltiesisku strīdu saskaņā ar Civillikuma 1734.pantu, proti, sabojājoties /pers. B/ un /pers. A/ attiecībām, /pers. B/ prasa datoru atpakaļ, savukārt, /pers. A/ izmantojis mantas aizturējuma tiesību, kas radusies ar brīdi, kad /pers. A/ lūdzis /pers. B/ atdot viņa mantas -pusmēteli un lādētāju un tad atdos /pers. B/ datoru, jo nepastāvot strīds, ka pie /pers. B/ bijis /pers. A/ pusmētelis un lādētājs. Bet, /pers. B/ neizpildījusi /pers. A/ likumīgās prasības, atdot viņa mantas. Uzskatot, ka /pers. A/ drīkstējis datoru paturēt pie sevis, jo /pers. B/ neizpildījusi /pers. A/ likumīgo prasījumu. Neesot pamata neticēt aizstāvamam, ka viņš centies datoru saremontēt, ka remonts neticis veikts dēļ tā, ka meistars aizbraucis uz ārzemēm, arī pati /pers. B/ norādījusi, ka dators tīrāms no vīrusa, kas apstiprinot, ka bijis sabojājies. Dators neticis aizvests slepus, cietusī redzējusi, ka tas tiek ielikts maisiņā, pati /pers. A/ ar mantām aizvedusi uz autobusa pieturu. Neesot strīds, ka kopdzīves laikā ar /pers. F/, /pers. A/ izmantojis /pers. F/ datoru, ka tas pie /pers. F/ atradies virtuvē redzamā vietā uz palodzes, minētais norādot uz to, ka /pers. B/ dators bijis remontējams, tāpēc neticis izmantots. Pie minētajiem apstākļiem uzskatot, ka /pers. A/ nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas, jo nesaskatot viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu neatzīst, neskatoties uz aizstāvības izvirzīto versiju, tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā saskaņā ar Krimināllikuma 179.panta pirmo daļu ir pierādīta ar faktiem, kas izriet no cietušās /pers. B/ liecībām tiesas sēdē un viņas nolasīto liecību Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā, l.l.12-13, proti, dators pazudis 2015.gadā, datumu neatceroties, bet varējis būt kā norādīts lēmumā no 12.līdz 17.jūlijam, apstiprinot arī lēmumā norādīto datora vērtību. Bijusi lietas kursā, ka datoram jāveic tīrīšana no vīrusiem, bet nav vienojusies ar /pers. A/, kurš vedīs datoru remontam. Kad /pers. A/ strādājis Rīgā, Ķekavā, dators vienmēr palicis mājās, līdz to neņēmis. Meita uzgājusi, ka dators pazudis. Minēto apstiprina pirmstiesas izmeklēšanas laikā nolasītā liecība l.l.12-13, no kuras izriet, ka pēdējo reizi viņa datoru redzējusi savā

dzīves vietā 12.jūlijā, bet 17.jūlijā viņas meita konstatējusi, ka dators pazudis. /pers. A/ uz Rīgu aizbraucis 13.jūlijā. Pēc datora pazušanas aizrakstījusi /pers. A/ SMS, lai atdod datoru, uz ko atbildējis, ka dators ir pie viņa Rīgā, ka to atvedīs atpakaļ. 23.jūlijā, kad atbraucis no Rīgas, datoru neatvedis, teicis, ka draugs vēlāk atvedīs, bet tā arī datoru neatdevis. Datoru /pers. A/ nedevusi, ko viņš licis somā, maisiņā, braucot uz Rīgu, neskatījusies. Pieļaujot, ka datoram kontakts bijis sabojājies, bet to ieliekot stingrāk, dators darbojies. Tā kā datoru paņēmis bez viņas ziņas, uzskatot, ka to ir nozadzis, tāpēc arī rakstījusi policijā iesniegumu. Pieteikusi kompensāciju par 412,49 euro, tiesas sēdē to neuzturot, jo datoru ar /pers. F/ un policijas starpniecību saņēmusi atpakaļ.

Apsūdzētā vaina pierādīta arī ar liecinieces /pers. K/ liecību tiesas sēdē, proti, ka datoru, kuru izmantojis /pers. A/, pēdējo reizi redzējusi ap Jāņiem. Jūlija vidū gribējusi ielādēt minētajā datorā bildes, tas bijis pazudis. Bez tam apsūdzētā vaina pierādīta ar faktiem, kas izriet no Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā nolasītās /pers. K/ liecības l.l.18, kuru tiesas sēdē lieciniece apstiprināja, proti, ka jūlija vidū pamanījusi, ka dators nav savā vietā, prasījusi mammai /pers. B/, vai datoru pārlikusi citā vietā, tad arī konstatējušas, ka dators pazudis.

Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīta ar liecinieces /pers. F/ liecību tiesas sēdē un faktiem, kas izriet no nolasītās liecības l.l.15-16, Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā, proti, ka /pers. B/ piederošo datoru atradusi savā dzīvoklī 2015.gada 11.septembrī /pers. A/ mantās, kad to meklējusi pēc policijas darbinieku lūguma. Ar viņu bijusi kopdzīve 9 mēnešus, nezinājusi, ka viņš dzīvo paralēli arī ar /pers. B/. Viņas dzīvoklī datoru varējis ienest tikai /pers. A/, to viņš nekad neizmantojis, lietojis viņas (/pers. F/) datoru, kurš glabājies virtuvē uz palodzes.

Salīdzinot augstāk minētās apsūdzētā liecības ar cietušās un liecinieču liecībām, tiesa atzīst, ka ticamība ir piedodama cietušās un liecinieču liecībām, savukārt, apsūdzētā liecības, kuras ir kardināli atšķirīgas, ir vērtējamas kritiski, uzskatot, ka apsūdzētā vēlme ir izvairīties no atbildības. Tiesai nav pamata neticēt cietušās liecībā minētajiem faktiem, ka /pers. A/ datoru aizveda uz Rīgu, Ķekavu bez cietušās ziņas, ka dators bija ejošs, ka viņi nebija vienojušies par datora remontu. Tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti pierādījumi, ka cietusī kaut kādā veidā cenšas aprunāt apsūdzēto, tiesa nerod loģisku izskaidrojumu aizstāvības versijai, ka cietusī paņēmusi apsūdzētā mēteli un dēļ tā apsūdzētais drīkstēja paturēt datoru, ka minētais ir civiltiesisks strīds- svešas lietas aizturējuma tiesība saskaņā ar Civillikuma 1734.pantu, nevis noziedzīgs nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 179.panta pirmo daļu. Kā izriet no pierādījumu kopuma, /pers. B/ dators pazuda laikā no 12.-17.jūlijam 2015.gadā. Cietusī nezināja, ka dators ir aizvests, savukārt, /pers. A/ tajā laikā zināja, kur atrodas viņa mantas, tai skaitā, arī mētelis- cietušās dzīvesvietā, līdz ar to uz konkrēto brīdi nevarēja iestāties aizturējuma tiesība. Saskaņā ar likumu aizturējuma tiesību pielietošanai vajadzīgi trīs priekšnoteikumi – aizturēt var tikai lietu, kas aizturētāja valdījumā nonākusi tiesiskā ceļā, nodota labprātīgi, … Aizturēšana var notikt tikai tādu prasījumu dēļ, kuri ir sakarā ar aizturamo lietu, … Prasījums jau izpildāms gan no termiņu, gan no nosacījumu viedokļa. Tiesas izmeklēšanas laikā šādi trīs priekšnoteikumi, lai konstatētu aizturējuma tiesību, nav konstatēti, un tiesa uzskata, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 179.panta pirmo daļu, jo ir pierādīts, ka /pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās) un kuras pārziņā tā atradusies, tādējādi arī par izdarīto ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka apsūdzētais saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu izdarīja tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu, mazāk smagu noziegumu; /pers. A/ personību, ka krimināla kārtā sodīts, sodāmības dzēstas, ir administratīvi sodīts, nav ziņu, ka uzliktais naudas sods izciests, neprecējies, pēc paša teiktā apgādībā bērns, no 2018.gada 27.janvāra atrodas apcietinājumā pēc Valmieras rajona tiesas 2016.gada 20.jūnija lēmuma sakarā ar procesuālo pienākumu nepildīšanu un izvairīšanos no tiesas; atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un 48.pantu tiesa nekonstatēja.

Ņemot vērā minēto apstākļu kopumu, tiesa uzskata, ka /pers. A/ sodāms panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas soda veidā – nosakot viņam īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem un 2 dienām, kas atbilst aizturējumā un apcietinājumā pavadītajam laikam, uzskatot šo sodu konkrētajā gadījumā par piemērotāko un atbilstošāko gan noziedzīgā nodarījuma raksturam, gan iegūtajām ziņām par personību, uzskatot, ka ar piespriestā soda apmēru ir sasniegts Krimināllikuma 35.pantā noteiktais soda mērķis. Tā kā /pers. A/ piespriestais soda apmērs atbilst iepriekšējā aizturējumā un apcietinājumā pavadītajam laikam, tad uzskatāms, ka piespriesto brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ ir izcietis, līdz ar to atceļams viņan piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums un /pers. A/ atbrīvojams tiesas zālē. Ņemot vērā, ka /pers. A/ nav konstatēta manta, viņam nav piemērojams papildsods mantas konfiskācija.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi par zvērinātu advokātu darbu, aizstāvot apsūdzēto.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktu un 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi, saistīti ar cietušās un liecinieces ierašanos uz tiesas sēdēm.

Procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu ir piedzenami gadījumā, ja tie netiek labprātīgi atlīdzināti 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Veicot labprātīgu samaksu, /pers. A/ maksājumu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511, 512, 513, 514, 520, 530. pantiem,

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 2 (divām) dienām, nepiemērojot mantas konfiskāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu **/pers. A/** brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt iepriekšējā aizturējumā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 9.septembra līdz 2015.gada 11.septembrim, no 2018.gada 27.janvāra līdz 2018.gada 27.martam, uzskatot, ka piespriesto brīvības atņemšanas sodu **/pers. A/** ir izcietis, līdz ar to atceļams piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums, atbrīvojot **/pers. A/** tiesas zālē.

Piedzīt no **/pers. A/** par labu valstij procesuālos izdevumus par zvērinātas advokātes Agitas Bērzas darbu 28,46 EUR, par zvērināta advokāta Viktora Matvejeva darbu 145 EUR – kopā 173,46 EUR, aizstāvot un sniedzot juridisko palīdzību apsūdzētajam, piedzīt no **/pers. A/** par labu valstij procesuālos izdevumus 30,15 EUR, saistītus ar cietušās /pers. B/ un liecinieces /pers. F/ ierašanos uz tiesas sēdēm (ceļa izdevumus).

Procesuālo izdevumu piedziņai noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Noteikt **/pers. A/** pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Vidzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2018.gada 28.jūnijā no plkst.13.00 Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

Tiesnese A.Sīmane